

Fiskeriinspektører hvert tredje Aar, og jeg kan ikke have noget imod, at man faar ansat en Inspektør, der, selv om han ikke i Øjeblikket er fuldt uddannet, dog efterhaanden kan erhverve sig tilstrækkelig Indsigt i vort praktiske Fiskeri. Men efter en Betænkning af et Kommissionsmedlem vil denne Kontrol blive langt dyrere end den, vi nu have. Dette at ansætte en fast Fiskeriinspektør og anskaffe nogle Motorbaade til Brug for Fiskerikontrollen forekommer mig at være alt for dyrt i Forhold til Nytten deraf. Man maa kunne faa en Kontrol, der er baade billigere og bedre end efter Forslaget. Vi have nu 2 Dampbaade, der benyttes af Fiskerikontrollen, foruden det Marinefartøj, der er Kontrol ude paa Vestkysten. Det ene af disse Fartøjer maa kunne spares. Og hvis man afskediger dets Personale eller lader det gaa over i andre Stillinger, vil man kunne opnaa en bedre Kontrol. Jeg sigter her til Fiskerifogderne. De maa, som ogsaa antydet, lønnes saaledes, at de blive uafhængige baade af den ene og den anden. Hvis man nu afskaffer den ene Dampbaad, der sikkert ikke gør Nytte for Pengene, og indskrænker det overordnede Personale samt ansætter praktiske Fiskere som Fiskerifogder rundt omkring og maaske har en enkelt Kontrolør til over Land at kontrolere disse Fiskerifogder og den Maade, de røgte deres Hverv, tror jeg, vi ville komme til en baade betydelig billigere og bedre Kontrol end efter det foreliggende Forslag. Det er meget for store Summer, Forslaget vil ofre paa denne Kontrol.

Jeg er meget glad ved Bestemmelsen om, at der kan ansættes kommunale Opsynsmænd, der faa samme Ret som Fiskerifogederne, ere forsynede med Politiskilt og kunne optræde som Politi. Der trænges haardt til saadanne, i alt Fald ved Øresund. Men jeg er bange for, at hvis de skulle lønnes af Kommunerne, bliver det hele noget illusorisk, vi faa ikke mange af dem. Der er mange hensynsløse Skippere, der uden videre ankre i Fiskernes Garn. De bryde sig fejl om Garnene, løbe ind i dem og ødelægge dem, ja, i mange Tilfælde skære de Garnene itu og stjæle Fangsten. Politiet paa de forskellige Steder har hidtil ikke været villigt til at tage sig af disse Sager. Naar Fiskerne have anmeldt saadanne Tilfælde, har Politiet vel erklæret, at naar Fiskerne ville stille Sikkerhed for Skib og Ladning og selv paavise Skibet, skulde det være følgagtig og gaa med om Bord for at skaffe Er-

statning, men det forlangte, at Fiskerne skulde stille Sikkerhed for de Erstatningskrav, der maatte opstaa, hvis Skibet uden Grund blev forsinket. Fiskerne have nu ønsket i nogen Grad selv at spille Politi. Naar de fik en saadan Ret, vilde de i de fleste Tilfælde, hvor de nu maa se Skibet sejle bort efter at have skaaret deres Garn itu og maaske stjaalet Fangsten, faa Erstatning for den Skade, de havde lidt. Jeg er altsaa glad over, at der kan ansættes saadanne Mænd, men jeg henstiller, om de ikke kunne ansættes eller lønnes — nogen stor Løn vil der jo ikke blive Tale om — af Landbrugs- eller Justitsministeriet.

Der er et lille Spørgsmaal i Afsnittet om Straf og Paatale, som jeg gerne vil omtale. Jeg har tidligere i Udvalget haft Lejlighed til at fremsætte den Tanke, at det sikkert vilde være heldigt, om der i Loven indsattes en Bestemmelse om, at der i Fiskerisager skulde tilkaldes sagkyndige, som kunde være raadgivende for den paagældende Dommer, eller Meddomsmænd. Det har vist sig og maa nødvendigvis være saa, at vore Dommere ikke kunne have indgaaende Kendskab til Fiskerivæsen. For manges Vedkommende er det et rent Minimum af Kendskab. Jeg skal saaledes nævne, at det for nogle Aar siden hændte, at en Dommer kaldte en Fisker privat op til sig og spurgte, hvad en Aalekrog var. Fiskeren svarede, at det var en lille Fiskekrog til at fange Aal paa, hvortil Dommeren svarede: Jeg troede, det var en Krog i et Farvand, hvor Aal særlig opholdt sig. Det er et godt Eksempel paa, at vore Dommere ikke have og ikke kunne have Kendskab til disse specielle Spørgsmaal. Det vil derfor være overordentlig heldigt at faa indsat en Bestemmelse om, at hvor der foreligger Fiskerisager, skulle Dommerne tilkalde sagkyndige enten som Raadgivere eller som Meddommere.

Der er dernæst et lille Spørgsmaal, som Fiskerne ved Sundet have anmodet mig om at bringe frem. Det angaar Bestemmelserne i § 5 om, hvorledes de forskellige Redskaber skulde afmærkes. Der staar, at de Redskaber, der udsættes, skulde være afmærkede med forskellige Vagere og med Flag af forskellig Form paa de forskellige Ender eller Sider af Redskabet, og disse Vagere skulde have en vis Højde. Nu erklære Fiskerne, at det ikke vil være muligt for dem at holde disse Afmærkninger saaledes, som Loven foreskriver, i hvert Fald for Aaleruserne i